

Patrick Street

1. Pomnik Boyle'ów	17. Figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem
2. Celtyckie płyty nagrobne	18. Grobowiec Tregury'ego
3. Pomnik Currana	19. Tablica pamiątkowa Bouhéreau
4. Pomnik Jonesa	20. Tablica pamiątkowa Suttona
5. Pomnik Carolana	21. Tablica pamiątkowa Fyche'a
6. Figura św. Patryka	22. Prezbiterium
7. Posąg dziekana Dawsona	23. Grobowiec Marsha
8. Posąg markiza Buckingham	24. Celtyckie płyty nagrobne
9. Pomnik Whiteside'a	25. Tablica pamiątkowa Hyde'a
10. Tablica pamiątkowa Lovera	26. Popiersie Childersa
11. Drzwi Kapitułarza	27. Pomniki i przedmioty upamiętniające Swifta
12. Dzwon hugenotów	28. Groby Swifta i Stelli
13. Schody prowadzące na chór	29. Baptysterium
14. Grobowiec de Saundforda	
15. Grobowiec Schomberga	
16. Kaplica Mariacka	

GODZINY OTWARCIA DLA ZWIEDZAJĄCYCH

Od poniedziałku do piątku (przez cały rok) 9.00 – 18.00
(ostatnie wejście: 17.00)

Sobota:

marzec – październik 9.00 – 18.30 (ostatnie wejście: 18.00)
listopad – luty 9.00 – 17.30 (ostatnie wejście: 17.00)

Niedziela (katedra jest zamykana dla zwiedzających na pół godziny przed nabożeństwem):

marzec – październik 9.00 – 18.30 (ostatnie wejście: 18.00)
listopad – luty 9.00 – 15.00 (ostatnie wejście: 14.30)

Zwiedzających zapraszamy przez cały rok. Zaleca się dokonywanie wcześniejszych rezerwacji dla grup.

Nie zapewniamy oprowadzania, ale w księgarni można kupić przewodniki. Grupy nie są wpuszczane podczas nabożeństw, chyba że chcą uczestniczyć w nabożeństwie.

GODZINY NABOŻEŃSTW

Niedziela:

Eucharystia w Kaplicy Mariackiej	8.30
Eucharystia/nabożeństwo poranne ze śpiewami	11.15
Nabożeństwo wieczorne	15.15

Codziennie:

Nabożeństwo poranne (od poniedziałku do piątku, tylko w okresie szkolnym)	9.40
Eucharystia (tylko w środę i czwartek)	11.05
Nabożeństwo wieczorne (od poniedziałku do piątku)	17.45

W lipcu i sierpniu nabożeństwa ze śpiewami nie odbywają się w soboty oraz środy. Zapraszamy do udziału w nabożeństwach zwiedzających wszystkich wyznań. W czasie nabożeństw oraz w czasie występu chóru nie wolno robić zdjęć.

UDOGODNIENIA

Dla autobusów wycieczkowych przewidziano parking przy Saint Patrick's Close. Obiekt jest dostępny dla osób na wózkach inwalidzkich. Dostępne są toalety. W księgarni można zaopatrzyć się w przewodniki, informatory o Katedrze i płyty CD z nagraniami chóru katedralnego oraz organów. Cały dochód jest przeznaczony na utrzymanie Katedry.

PERSONEL

Wszyscy pracownicy chętnie służą pomocą. Jeśli chcą Państwo rozmawiać z osobą duchowną, można to łatwo zorganizować.

DANE KONTAKTOWE

Tel: +353-1-475 4817 (Katedra)
+353-1-453 9472 (biuro)
Faks: +353-1-454 6374
E-mail: admin@stpatrickscathedral.ie
Adres internetowy: <http://www.stpatrickscathedral.ie>

**KATEDRA NARODOWA
I KOLEGIATA PW.
ŚW. PATRYKA ❖ DUBLIN**

**Dziekan i kapituła
witają gości
i dziękują
za datki**

Według legendy św. Patryk chrzczył nawróconych na chrześcijaństwo przy studni, która znajdowała się w parku obok Katedry. Ze względu na związek miejsca ze św. Patrykiem od V wieku stoi tutaj kościół. W 1191 roku Normanowie postawili w tym miejscu kamienną świątynię, która po przebudowie na początku trzynastego wieku przybrała obecną postać. Spalona zachodnia wieża została odbudowana w 1370 roku przez arcybiskupa Minot, a w 1749 roku dodano iglicę.

Na przestrzeni stuleci katedra pw. św. Patryka miała znaczący wkład w życie Irlandii. W latach 1713–45 dziekanem Katedry był Jonathan Swift. W 1742 odbyło się tu premierowe wykonanie oratorium „Mesjasz” Haendla, w wykonaniu połączonych chórów katedry pw. św. Patryka i katedry Kościoła Chrystusowego. W Katedrze znajduje się stała wystawa zatytułowana *Living Stones* (Żywe Kamienie), poświęcona miejscu Katedry w życiu miasta, jej historii i roli w szybko zmieniającym się świecie. Wystawa pokazuje, że Katedra nie jest muzeum, lecz gmachem, który czerpie z historii, wiastując przyszłość.

CO WARTO ZOBACZYĆ W KATEDRZE

ZACHODNIA CZĘŚĆ NAWY GŁÓWNEJ Pomnik Boyle’ów [1] został wzniesiony w 1632 przez Richarda Boyle’a, hrabiego Cork, dla upamiętnienia jego drugiej żony, Lady Katherine. Jej dziadek, Robert Weston, był dziekanem katedry św. Patryka (1567–73) oraz Lordem Kanclerzem Irlandii. Dalej znajdują się dwie kamienne płyty nagrobne z wrytymi symbolami chrześcijańskimi [2].

NAWA PÓŁNOCNA Białe marmurowe popiersie Johna Philpota Currana [3], przewodniczącego Sądu Apelacyjnego i zwierzchnika Archiwum Sądowego, zostało wykonane w 1842 roku. Rzeźbę sfinansowano ze składek publicznych. John Curran był ojcem Sarah Curran, kochanki Roberta Emmeta (irlandzkiego patrioty), której romans stał się inspiracją dla pieśni Thomasa Moore’a zatytułowanej „She is far from the Land”. Dwupoziomowy monumentalny grobowiec upamiętnia Thomasa Jonesa, arcybiskupa Dublina [4] (zm. 1650) i jego syna, wicehrabiego Ranelagh. Wśród innych pomników znajdują się: wykonana z białego marmuru płaskorzeźba Turlough Carolana [5], harfiarza i ostatniego z Irlandzkich bardów; posąg św. Patryka autorstwa Melanie Le Brocquy [6]; posąg dziekana Dawsona [7]; posąg markiza Buckingham [8] w szatach i z insygniami Zakonu św. Patryka, ustanowionego w 1783 roku, gdy piastował na urząd wicekróla; posąg Jamesa Whiteside’a [9], przewodniczącego Sądu Najwyższego Irlandii (zm. 1876). Biała marmurowa płyta osadzona na czarnym marmurze upamiętnia Samuela Lovera [10], poetę, malarza, pisarza i kompozytora (zm. 1868).

TRANSEPT PÓŁNOCNY Jest to centralny punkt wystawy, w skład której wchodzi tablice katedralne wykonane w 1779 roku przez dublińskiego złotnika Richarda Williamsa. Drzwi Kapitularza [11] upamiętniają polubowne zakończenie sporu pomiędzy hrabią Ormond a hrabią Kildare w 1492 roku. Hrabia Kildare wyciął otwór w drzwiach i włożył weń ramię, by ucisnąć rękę hrabiego Ormond, swojego wroga, który schronił się w kapitularzu. Przejęcie inicjatywy i pojednawczy gest hrabiego Kildare przywróciły pokój. Parafianie kościoła pw. św. Łukasza w Dublinie ofiarowali katedrze św. Patryka Dzwon Hugenotów [12] (dla upamiętnienia przybycia hugenotów do Dublina), gdy w 1975 roku w kościele pw. św. Łukasza przestano odprawiać nabożeństwa. Wkład muzyki w życie katedry św. Patryka jest upamiętniony w pobliżu schodów kręconych prowadzących na chór [13]. W transepcie północnym można również zobaczyć sztandary wielu irlandzkich pułków.

PÓŁNOCNE SKRZYDŁO PREZBITERIUM Grobowiec z wizerunkiem Fulka de Saundford [14], arcybiskupa Dublina (zm. 1271). Swift jest autorem napisu na czarnym marmurze na grobie księcia Schomberga [15], który doradził Wilhelmu Orańskiemu udanie się do Irlandii w 1686 roku, obiecując swe wsparcie.

KAPLICA MARIACKA [16] Ta kaplica służyła hugenotom w latach 1666–1816. Podobno 6 lipca 1690 roku na krześle z wysokim oparciem zasiadł Wilhelm III, by wziąć udział w nabożeństwie po bitwie nad Boyne. Autorem figury Matki Boskiej z Dzieciątkiem [17] jest Friedrich Herkner z Royal Hibernian Academy.

PÓŁDNIOWE SKRZYDŁO PREZBITERIUM Kamienna płyta nagrobna upamiętnia arcybiskupa Michaela Trequiry’ego [18], natomiast wizerunek prawdopodobnie przedstawia subdiakona z początków XIV wieku i stanowi dobry przykład średniowiecznej irlandzkiej płaskorzeźby. Pobliska tablica pamiątkowa stoi na miejscu pochówku dr Eliego Bouhéreau [19] (1643–1719), hugenockiego uchodźcy i pierwszego bibliotekarza Biblioteki Marsha. Tablice ku pamięci Suttona i Fyche’a [20 i 21] pochodzą z XVI wieku i zaliczane są do jednych z najstarszych tablic pamiątkowych w Irlandii.

PREZBITERIUM [22] Pierwsze dwa rzędy stali używane są przez chór, a trzeci rząd — przez kanoników Katedry. Powyżej zawieszono chorągwie i tarcze herbowe zmarłych rycerzy z zakonu rycerskiego św. Patryka, założonego przez króla Jerzego III w 1783 roku. Organy znajdują się na poziomie górnych kondygnacji prezbiterium po północnej stronie.

TRANSEPT POŁUDNIOWY Arcybiskup Narcissus Marsh [23] w 1701 roku założył Bibliotekę Marsha, pierwszą bibliotekę publiczną w Irlandii. Biblioteka zawiera księgozbiór arcybiskupa Marsha i wciąż jest używana zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem. Dwie celtyckie płyty kamienne [24] pochodzą z VII i X wieku.

NAWA POŁUDNIOWA Pomniki w tej części upamiętniają czyny wojskowe oraz wybitnych Irlandczyków, w tym Douglasa Hyde’a i Erskine’a Childersa [25 i 26], pierwszego i czwartego prezydenta Irlandii. Zebrano tu również pomniki i przedmioty upamiętniające Jonathana Swifta, pisarza, satyryka i dziekana Katedry [27]. Wśród nich znajduje się epitafium i popiersie Swifta, maska pośmiertna pisarza, wybór opublikowanych tekstów, pergamin przyznający Swiftowi tytuł honorowego obywatela Dublina, patent królowej Anny upoważniający Swifta do objęcia posady dziekana katedry św. Patryka i ambona, z której Swift podobno nauczał. Obok popiersia znajduje się tablica pamiątkowa z nazwiskami wszystkich dziekanów Katedry. Swift i jego przyjaciółka Stella (Esther Johnson) są pochowani w południowo-wschodniej części nawy [28].

BAPTYSTERIUM [29] Znajdujące się tu płytki, jak również chrzcielnica, pochodzą z okresu średniowiecza. Witraż wykonano w 1864 roku a jego autorami są bracia Casey z Dublina. Witraż został ofiarowany katedrze przez Timothy’ego i Patricka Murhpy, przedsiębiorców budowlanych którzy w XIX wieku przeprowadzili główne prace restauracyjne na zlecenie Sir Benjaminu Guinnessa.

Katedra św. Patryka bardziej niż jakakolwiek inna budowla w Irlandii ucieleśnia historię i dziedzictwo Irlandczyków ze wszystkich warstw społecznych i środowisk — od najwcześniejszych czasów aż do chwili obecnej. Katedra dalej pełni funkcję, dla jakiej została powołana, codzienne umożliwiając oddawanie czci Bogu Wszechmogącemu za pośrednictwem wspianej muzyki.